

ΚΑΛΟΣ ΑΓΡΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Βρίσκεται ΝΔ σε απόσταση 8 Km από την Δράμα ομώνυμη πρωτεύουσα του νομού Δράμας και σε υψόμετρο 70μ. Διοικητικά υπάγεται στον δήμο Δράμας και είναι αγροτική περιοχή.

Στο βόρειο τμήμα του χωριού υψώνεται ένας χαμηλός, χωματώδης και πευκόφυτος λόφος κοντά στο ποτάμι που λίγο ανατολικότερα ενώνεται με τα νερά δυο πηγών. Αυτός ο γήλοφος έγινε πόλος έλξης για μόνιμη κατοικία από τα μέσα της 6ης χιλιετίας όταν οι άνθρωποι άρχισαν να οργανώνονται, να εξημερώνουν ζώα, να καλλιεργούν τη γη και να κάνουν τις πρώτες μόνιμες κατοικίες. Τα ευρήματα όπως όστρακα και επιφανειακά κεραμικά με μαύρη στιλβωμένη επιφάνεια, εγχάρακτα χονδροειδή με σπειροειδή θέματα και επιφάνεια καφέ ή μαύρη σε σχήμα απιοειδές και υφαντικό βάρος της Νεολιθικής εποχής και της εποχής του χαλκού είναι ελάχιστα, η περιοχή όμως χαρακτηρίζεται μεγάλης αρχαιολογικής αξίας.

Κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους η μεγαλύτερη οδική αρτηρία που συνδέει την Ρώμη με την Κωνσταντινούπολη VIA EGNATIA περνά από κοντά και σίγουρα υπήρχε δρόμος που συνέδεε την περιοχή με την Εγνατία οδό αλλά είναι δύσκολο να βρεθεί. Ο χριστιανισμός ήρθε πολύ γρήγορα αφού ο απόστολος Παύλος ήταν το χειμώνα του 49 μΧ στους Φιλίππους .

Η κυριαρχία των Οθωμανών στην περιοχή από το 1383 – 1912 αλλάζει τα πληθυσμιακά δεδομένα Ο θρησκευτικός φανατισμός των εποίκων μουσουλμάνων της ανατολής , η σφαγή των μοναχών της Εικοσιφοίνισσας το 1507, συγκεντρώνει πολλούς στα ορεινά της περιοχής.

Από το 1880 έως το 1908 εκδηλώνονται βίαιες επιθέσεις βουλγαρικών αντάρτικων ομάδων. Το 1895 κατασκευάζεται η σιδηροδρομική γραμμή. Στην περιοχή δημιουργούνται σιταποθήκες και διοικητής είναι ο Οσμαν πασάς από το όνομα του οποίου είναι και το παλαιότερο όνομα του χωριού Οσμανίτσα.

Οι Πρώτοι Θρακιώτες έρχονται από την Παλιοκραύνα περίπου το 1912-14 , κατοικούν στο

βόρειο τμήμα κοντά στον λόφο. Κάποιοι ξαναφεύγουν στις πατρίδες τους και έρχονται οριστικά το 1920 -1922 με την συνθήκη ανταλλαγής των πληθυσμών, μαζί με τους υπόλοιπους Θρακιώτες από τα Τσόγκαρα (περιοχή Σαράντα εκκλησιές) το Ναΐπιο (περιοχή Ραιδεστός)και την Παλιοκραύνα, Μαδρίτσα (περιοχή Ορτάκοϊ). Ακολουθούν οι Έλληνες από την Κιλικία της Μικράς Ασίας από το Μπαξέ Κίοι ,τα Άλγαρα το Τσιφλικ (περιοχή Σελεύκια) την Σελεύκια και το Αναμούρ, και ακολουθούν μερικές οικογένειες Αρβανίτες Έτσι γίνεται η αφετηρία μιας καινούργιας αρχής με την εγκατάσταση περίπου 1000 Ελλήνων κατοίκων κυρίως από την Θράκη και την Μικρά Ασία.

Οι πρώτοι Θρακιώτες κάτοικοι μένουν στις σιταποθήκες του Οσμάν πασά ,τις οποίες χωρίζουν σε μικρά δωμάτια με κουρελούδες και ρούχα. Μετά από δυο τρία χρόνια αρχίζουν να κτίζουν ο καθένας το δικό του πλιθινο σπίτι.

Οι πρόσφυγες Έλληνες από την Μικρά Ασία αρχικά μένουν σε σκηνές οι οποίες τους δοθήκαν από το ελληνικό κράτος και σιγά – σιγά κτίζουν και αυτοί τα σπίτια τους κάνοντας μόνοι τους πλιθιά από χώμα και άχυρο .

Κάτω από την σιδηροδρομική γραμμή η περιοχή είναι ένας τεράστιος βάλτος. Ανοίγοντας διέξοδο στον Αγγίτη τα νερά υποχωρούν, δημιουργείται ο σημερινός κάμπος χωρισμένος σε περιοχές με τις ονομαστές τσαλικια (μέρος γεμάτο τσαλιά), ιλάν τεπέ (φιδότοπος) κουρπαλίκια (λιμνάζοντα νερά με βατράχια) μπαξέδες και βόρεια του χωριού οι αμπελώνες (περιοχή με αμπέλια)

Η πρώτη γενιά των προσφύγων επιλέγει τον τόπο με κριτήριο την ασχολία τους από την πατρίδα που ήταν η γεωργία . Ξεκινούν την νέα τους ζωή καλλιεργώντας την γη με τα ζώα τα οποία εκτρέφουν για να τους προσφέρουν τροφή όπως γαλακτοκομικά προϊόντα, κρέας ,δέρμα αλλά και για να τους βοηθούν στις γεωργικές εργασίες το όργωμα , τον αλωνισμό, τις μεταφορές και άλλα.

Καινούργια επαγγέλματα δημιουργούνται για να καλύψουν τις ανάγκες των κατοίκων όπως αυτή του σιδηρουργού, του καρποποιού , του κουρέα, του μπακάλη και του ράφτη.

Οι αγροτικές καλλιέργειες είναι κυρίως το ρύζι, το σιτάρι, το καλαμπόκι, το βαμβάκι, τα καρπούζια και τα περίφημα πεπόνια Οσμανίτσας.

Οι κάτοικοι διοικητικά ανήκουν στην κοινότητα Φωτολείβος όπου και πήγαιναν τις Κυριακές με τα πόδια για να εκκλησιαστούν. Η σύσταση της κοινότητας Καλού Αγρού γίνεται στις 12/3/1928 και το χωριό αριθμεί 1074 κατοίκους.

Το 1928 κτίζεται η πρώτη εκκλησία με καλαμωτές και πλιθιά ο ιερός ναός του Αγίου Γεωργίου με εικόνες που έφεραν από την πατρίδα. Στο ίδιο σημείο σήμερα βρίσκεται το ομώνυμο ναΐδριο. Την ίδια χρονιά κτίζεται το δημοτικό σχολείο με τρεις αίθουσες διδασκαλίας.

Το 1912 -1913 στην διάρκεια του Α΄ παγκοσμίου πολέμου η περιοχή γνωρίζει την πρώτη βουλγαρική κατοχή. Μια νέα βουλγαρική κατοχή το 1916 -1918 βάζει τους κατοίκους σε μεγάλες δοκιμασίες.

Τον Απρίλη του 1941 παρά την ηρωική και γενναία αντίσταση των οχυρών Νευροκοπίου οι Γερμανοί εισέρχονται στην Ελλάδα και η περιοχή μας περνάει ουσιαστικά σε Βουλγαρικό διοικητικό και στρατιωτικό έλεγχο. Το σχολείο του χωριού λειτουργεί, διδάσκονται υποχρεωτικά τα βουλγαρικά και γίνονται συστηματικές προσπάθειες να αλλοιωθεί η σύνθεση και η συνείδηση των κατοίκων. Η κοινότητα γίνεται κέντρο διοίκησης και αστυνομικό τμήμα της περιφέρειας. Κατά των Βουλγάρων κατακτητών παίρνουν μέρος αρκετοί νέοι οι οποίοι δίνουν τον δικό τους αγώνα για την ελευθερία του τόπου μας.

Το τέλος του Β΄ παγκοσμίου πολέμου βρίσκει τους κατοίκους εξαθλιωμένους και ταλαιπωρημένους από τους πολέμους σχεδόν μισού αιώνα. Η μετανάστευση γίνεται αναγκαστική λύση. Αρχίζει η φυγή με το μεγαλύτερο κύμα στην δεκαετία του 1960 κυρίως στην Γερμανία και λιγότερους σε Καναδά, Αμερική, Αυστραλία κ.α. Οι περισσότεροι μετανάστες είναι κυρίως Μικρασιάτες. Οι σταθμοί των τρένων και τα λιμάνια γεμίζουν μετανάστες. Οι πρώτοι κάνουν προσκλήσεις στους επομένους τους συγγενείς και φίλους δημιουργώντας έναν νέο μικρό Καλό Αγρό, νέες εστίες οι οποίες υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Σιγά - σιγά αδειάζει το χωριό από νέους ανθρώπους αφήνοντας την πίκρα και το δάκρυ αποχωρισμού στους γεροντότερους και στα ανήλικα παιδιά.

Με την ανέγερση της καινούργιας εκκλησίας η οποία είναι αφιερωμένη στην κοίμηση της Θεοτόκου όπου φυλάσσονται ευλαβικά τα ιερά λείψανα των αγίων Χαραλάμπους, Μόδεστου και Ιγνατίου φερμένα από την πατρίδα, τα οποία φανερώθηκαν με θαυμαστό τρόπο, γίνονται τον δεκαπενταύγουστο του 1959 τα εγκαίνια από τον μητροπολίτη Δράμας Φίλιππο.

Το 1959-1961 γίνεται η επέκταση του σχολείου με την προσθήκη δυο αιθουσών για να

καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες των μαθητών.

Με αγάπη για τον τόπο που πληρώθηκε με αίμα , εργατικότητα ,και τιμιότητα κτίζεται ο Καλός Αγρός αλλάζοντας μέρα με την μέρα όψη.

Σύντομα οι πρώτοι μετανάστες επιστρέφουν επενδύοντας τα χρήματα που απέκτησαν στην ξενιτιά σε γεωργικά μηχανήματα, χωράφια και καταστήματα στην πόλη της Δράμας.

Το αγροτικό επάγγελμα αρχίζει να εκσυγχρονίζεται με συστηματικές καλλιέργειες ζαχαρότευτλων, σιτηρών, καλαμποκιών, βαμβακιού, και ποιο σύγχρονα αγροτικά μηχανήματα. Η κτηνοτροφία βρίσκεται στα πρώτα στάδια σαν οικογενειακή επιχείρηση και στο χωριό δημιουργείται ο γαλακτοπιστωτικός συνεταιρισμός.

Οι περισσότεροι μετανάστες αρχίζουν να επιστρέφουν και το όνειρο μια κατοικίας γίνεται πραγματικότητα. Ο Καλός Αγρός με την προσεγγμένη ρυμοτομία η οποία γίνεται το 1966 παίρνει την μορφή μιας σύγχρονης μικρής πόλης με ποιοτικό επίπεδο που δεν έχει να ζηλέψει τίποτε τις μεγαλουπόλεις.

Ο αθλητικός ποδοσφαιρικός σύλλογος "ΕΛΠΙΣ" ιδρύεται το 1969 και χαρίζει στιγμές διασκέδασης και συγκίνησης στους κατοίκους αλλά και περηφάνιας στους νέους που αγωνίζονται για το χωριό.

Ο κυριακάτικος περίπατος, ο οποίος γινόταν μέχρι τώρα στην σιδηροδρομική γραμμή του σταθμού του τρένου, στην νότια έξοδο χωριού, μεταφέρεται κοντά στο γήπεδο.

Ο συνεταιρισμός, ο Αγροτικός σύλλογος, ο Πολιτιστικός σύλλογος , ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του δημοτικού σχολείου και ο οργανισμός φιλαρμονικής είναι δείγματα ανάπτυξης και δραστηριοποίησης του πάντα ενεργού και ανήσυχου πνεύματος των κατοίκων.

Άξιοι επιστήμονες γιατροί, δικηγόροι, εκπαιδευτικοί, μηχανικοί, στρατιωτικοί μεγάλοι τεχνίτες, έμποροι ,καταξιωμένοι ελεύθεροι επαγγελματίες και σύγχρονοι αγρότες πλαισιώνουν τη νέα εικόνα του Καλού Αγρού.

Με τις δημοτικές εκλογές του 1998 ο Καλός Αγρός γίνεται δημοτικό διαμέρισμα του διευρυμένου δήμου Δράμας.

Κατά την απογραφή του 2001 οι μόνιμοι κάτοικοι του δημοτικού διαμερίσματος είναι 1216 άτομα, ενώ οι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους είναι περίπου 1692 άτομα.

Σήμερα η καλλιέργεια της γης και η κτηνοτροφία γίνεται από νέους αγρότες οι οποίοι ασχολούνται επιχειρηματικά με γνώσεις και κατάλληλο σύγχρονο εξοπλισμό.

Οι περισσότεροι νέοι μετά τις σπουδές τους ασχολούνται με ατομικές επιχειρήσεις και την παροχή υπηρεσιών, ενώ η έλλειψη θέσεων εργασίας είναι εμφανέστατη σε όλες τις ηλικίες.

Ο Καλός Αγρός σήμερα, τρίτος σε πληθυσμό μέσα στον δήμο Δράμας, έχει να προσφέρει πολλά στους κατοίκους και κυρίως στους νέους ανθρώπους. Σύγχρονο καινούργιο παιδικό σταθμό, περισσότερες αίθουσες στο Δημοτικό σχολείο μετά την πρόσφατη επέκταση, γυμναστήριο - προπονητήριο, γήπεδα ποδοσφαίρου ,μπάσκετ , δανειστική βιβλιοθήκη , κέντρο πληροφορικής, μουσική παιδεία μέσα από την φιλαρμονική ορχήστρα , παραδοσιακούς χορούς, μαθήματα και δημιουργικές απασχολήσεις από τα τμήματα του πολιτιστικού συλλόγου , χώρους αναψυχής και περιπάτου, ταβέρνες, μικρά καταστήματα, παραδοσιακά καφενεία ,σύγχρονες καφετερίες και εναν σύγχρονο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ 'Η Καλοαγρίτισσα' ο οποίος παράγει τραχανάδες, ζυμαρικά, γλυκά και μαρμελάδες με σεβασμό στις πατροπαράδοτες παραδοσιακές συνταγές, με πολύ μεράκι και κυρίως με αγνά υλικά.

koskem